

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 9. Præsulum Procerumque epistolæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

§. IX.

Sæcul. XIV.
A. C. 1302.*Præsulum Procerumque epistolæ.*

Hæc acta sunt in conventu decima Aprilis habito, ut nos docet epistola Præsulum ad Papam eodem die scripta; ubi addunt: Considerabamus itaque Regis, Baronum, cæterorumque regni laicorum commotionem tam violentam: plenoque ab Ecclesia Romana diffidio, quin etiam generali Clerum inter & populum discordiæ apertas videbamus fores. Nam laici nostram societatem plane fugiunt; & a suis colloquiis, consiliisque nos excludunt veluti proditoris contra se conflatae reos: spernunt censuras ecclesiasticas undecunque profectas: has ut inutiles reddant, sese præparant, & cautelas adhibent. His summis in angustiis ad prudentiam tuam confugimus, flentibusque oculis obtestamur, ut veterem concordiam inter Ecclesiam ac regnum foveas, nostræque securitati provideas, mandatum, quo nos ad te vocasti, retextendo.

p. 71.

Etiam Optimates Franciæ scripserunt, non Papæ, sed Cardinalibus, & gallice quidem, probabiliter, ut ostenderent, se non fingi loquentes aliter, quam cogitarent. Epistolæ eodem die

p. 69.

H h 3 10 A-

Sæcul. XIV.
A. C. 1302.

10 Aprilis datæ hæc est summa: Nostis melius, quam alius quisquam, Ecclesie Romanæ Galliaque consensionem & amicitiam omni cultam tempore. Nec ignoratis labores ac pericula, quæ nostrum plurimi subierunt pro religionis integritate ac incremento. Et quia effemus impares ferendo dolori nostro, veterem hanc concordiam per malam illius voluntatem, qui sedem Romanam tenet, dissolvi modo, vel tantum dinuui videremus: vos per has litteras duximus edocendos de novis ejus molitionibus contra Regem Dominum nostrum, totumque regnum, quas jussu regio clarissime nobis expositas tolerando haud foremus, quidquid inde mali nobis evenire possiet.

Primo perhibet Regem temporalibus in rebus obnoxium sibi, & has a se natum esse: cum Rex omnesque Gallii nunquam non contenderint regni temporalia soli deberi Deo. Deinde regni Præsules ac Doctores ad se accivit, ut arceat injurias, quas Regem ac Praetores ejus Clero, nobis, & universo populo inferre dicit: quamvis nec illi, nec nos nisi ex autoritate regia his in rebus quidquam corrigi cupiamus. Proceres pergunt easdem de Papa querimoniae jactare, quas Rex in conventu proposuerat: & adjungunt: Acerbissimo

Secul. XIV.
A. C. 1302.

cum dolore dicimus talia placere nullo bonæ voluntatis homini posse; nec mini unquam venisse in mentem; nec potuisse expectari nisi pro Antichristi tempore. Et quamvis ille affirmet se vestro de consilio id agere, non adducimur, ut credamus vos consentire tales in novitates, & tam infana molimina. Idcirco tale his remedium adhibeatis, precamur, ut consensio inter Ecclesiam ac regnum conservetur, & ad sacrum iter transmarinum aliaque opera bona utiliter applicari queant animi. Facite, ut mentem vestram resciamus per hunc tabellarium, quem ad vos hac sola de causa mittimus: & persuasum vobis habete nos nec vitæ nec mortis causa hanc actionem relicturos esse, etiamsi Rex in id consentiret. Epistolæ appensa sunt sigilla unius & triginta Optimatum, qui nominantur ibi, & quorum primarii sunt Ludovicus Comes Ebroicensis, tertius Regis Philippi Audacis filius, Robertus Artesiæ Comes, Robertus Burgundiæ, Joannes Britanniae, ac Fride-ricus Lotharingiæ Duces.

H h 4

§. X.